

KAŽIPOT

mesečnik slovenske skupnosti

številka

25

april 2007

letnik III

ISSN 1845-5034

Irvin Lukežič

Bazovica, ti predragi si naš dom,
roke slovenske pridne so te dale,
spomin na tebe vedno nosil bom,
ponos kvarnerse lepe si obale.

Slavko Arbiter; «Bazovica»

Fluminensia Slovenica

KAŽIPOT

Mesečnik slovenske skupnosti
na Reki in v PGŽ

Ureja uredniški odbor:

Milan Grlica, Marjana Mirković, Darko Mohar,
Vitomir Vitaz
Podpinjol 43, 51000 Reka, Hrvaška
tel.: 324 321, 215 406, faks: 334- 977

Glavna urednica: Marjana Mirković
marjana.mirkovic@ri.t-com.hr
tel.: 091 593 6086

Priprava, prevodi in oprema besedil
Marjana Mirković v okviru projekta Si-T

Lektorica
Darka Tepina Podgoršek

Izdajatelji:
Slovenski dom KPD Bazovica,
bazovica@bazovica.hr
Svet slovenske narodne manjšine Reke
Svet slovenske narodne manjšine PGŽ
vijece-slo.pgz@ri.t-com.hr

ISSN 1845-5034

Oblikovanje:
Branko Lenić

Tisk: Tiskara «Sušak»

Prelom in tehnično urejanje:
Ri-TaCom, Reka

Mesečnik finančno podpirajo:
Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu
Mesto Reka, Primorsko-goranska županija

Naklada: 500 izvodov

Na naslovnici: Fluminensia Slovenica, nedavno
predstavljena knjiga

Karikatura:Bojan Grlica

SLOVENSKI DOM KPD «BAZOVICA» tajništvo, knjižnica in klubski prostori

torek in četrtek :
12.00 – 14. 00 in 18.00 – 20.00
tel.: + 385 51 324 321,215 406

fax: 334 977

MePZ – vaje ponedeljek:
18.00 – 21.00

Dramska skupina - sreda, po dogovoru
Folklorno-plesna skupina
torek in četrtek: 19.00 – 21.00

Mladinska skupina
druga in četrta sobota ob 16.00

Dop. pouk slovenskega jezika in kulture
ponedeljek, torek in sreda:
18.00 – 21.00

Planinska skupina - torek:
20.00 – 21.30

Svet slovenske narodne manjšine Reke
četrtek: 10.00 – 12.00

Svet slovenske narodne manjšine PGŽ
sreda: 10.00 – 12.00

vijece-slo.pgz@ri.t-com.hr

Hišnica: Marija Darapi, tel.: 337 000
Gostinska ponudba:

Buffet Saratea, tel.: 331 079

Kažipot april 2007, št. 25
letnik III

Kazalo:

- 3.... Obvestilo
- 4.... Pogovor
- 6.... Dogodki marec
- 20... Napoved april
- 24... Iz drugih društev in svetov
- 25... Novo na knjižnih policah
- 26... Nespregledano
- 28... Aktualno
- 32... Zanimivosti

LUMPEGON: "DELAVSKA"

OBVESTILO

Priprave na 60. obletnico društva

Še vedno vabimo vse, ki imajo stare dokumente, fotografije, oglase ali izrezke iz časopisov, ki pričajo o navzočnosti slovenske skupnosti na Reki ali dejavnostih našega društva, da nam jih odstopijo na vpogled. Želeli bi izpopolniti dokumentacijo za arhivsko zbirko in jo predstaviti ob letošnjem jubileju.

IZ ARHIVA

Alojz Usenik in Vitomir Vitaz v komediji Lili, 1982.

POGOVOR

Vera Pregarc, igralka

Z nedavno predstavljeno brošuro o gledališčniku Radetu Pregarcu smo seznanili tudi njegovo mlajšo hčerko, igralko Vero Pregarc, ki danes živi v Trstu. Tja se je preselila leta 1991 iz Mostarja, po izbruhu vojne v Bosni in Hercegovini.

Kot je povedala v krajšem pogovoru, je družinski arhiv skupaj s premoženjem na žalost v glavnem uničen. Ohranjen pa je očetov portret iz leta 1941, poleg tega še njegov pisalni stroj s črkami srbskega oz. hrvaškega

Portret Radeta Pregarca, Zagreb 1941.
Foto: M. M.

Vera z očetom in mamo v Splitu leta 1930.
Arhiv V.P.

in nemškega pravopisa, na katerem je napisal vsa svoja dela in prevode ter nekatera pisma in izrezki iz časopisov, ki pričajo o ustvarjalnosti in dejavnosti Radeta Pregarca. Razkrila je tudi, da je bil oče rojen kot Giacomo; tako je bil vpisan tudi v rojstni list in druge, pozneje izdane dokumente. Ime Rado je dobil v dijaških letih, ga stalno uporabljal in se tako tudi vedno podpisoval.

Vera Pregarc se je rodila leta 1928 v Splitu, iz Pregarčeve zveze z Marico Petraelo, po poklicu uslužbenko. Kot prva ženska maturantka je končala srednjo elektrotehniško šolo v Splitu, za poklicno igralsko pot se je odločila po odločnem nasvetu režiserke Lidije Mansvjetove, ki je poznala očeta, Verino nadarjenost za oder pa opazila na okrajnem festivalu ljubiteljskih gledališč v Splitu leta 1948, na katerem je nastopila kot članica dramske skupine ladjedelnice, v kateri je bila zaposlena. Poslala jo je na šolanje na akademijo v Zagrebu in tam je Vera diplomirala leta 1954. Iz študentskih let je tudi poznanstvo z znanim reškim igralcem Nenadom Šegvićem. V svoji bogati 40-letni karieri je nastopala v gledališčih po vsej nekdanji Jugoslaviji: iz Zagreba je šla v Osijek (Narodno gledališče), Sarajevo (Kamerni teater), Niš (Narodno gledališče) in Mostar (Narodno gledališče); tam je ostala kar 26 let, bila prvakinja in se tudi upokojila.

Vera Pregarc kot Marta v predstavi Kdo se boji Virginije Wolf. Iz monografije Narodno pozorište u Mostaru (1998), avtor je Salko Šarić. Foto: M. M.

Vera Pregarc hrani vabilo na proslavu, ki se je leta 1936 udeležila v Sarajevu, potekala pa je v počastitev očetove 25. obletnice dela. Na programu je bila Pregarčeva drama Marta in Marija, v njegovi režiji, odigral pa je tudi eno od vlog. Foto: M. M.

Vera Pregarc je izrazila veliko zadovoljstvo nad brošuro in prizadevanji, da se ohrani spomin na očeta ter uredi njegova grobnica na reškem pokopališču Kozala, narejena po njegovih predlogih in skicah. Posebej jo veseli, da je uvrščena na seznam reškega Žavoda za spomeniško varstvo, kar ne dovoljuje novih posegov. □

Brošura Rade Pregarc na spletni strani revije Maska

Brošura je zbudila pozornost tudi v uredništvu slovenske gledališke revije Maska. Sprejet je predlog Nenada Labusa, da se kot posebna priloga podari bralcem revije Maska, kar bo predvidoma v številki, napovedani za september. Brošuro pa si bo mogoče ogledati tudi na spletni strani Maske www.maska.si.

17. marca pa je izšla prva letošnja številka revije s prenovljenim konceptom in novim uredniškim odborom pod vodstvom odgovorne urednice Katje Praznik.

6. marec

**Društvo pisateljev, Ljubljana
Slovensko etnološko društvo
Predstavitve publikacij 2006**

V dvorani Društva pisateljev Slovenije so bile predstavljene publikacije SED iz l. 2006: Glasnik in zbornika, Mesto in trg na meji ter Slovenci na Hrvaškem – dediščina in sedanost. Zelo zanimivo gradivo, ki je na vpogled tudi v društvu, bo predvidoma predstavljeno tudi v Slovenskem domu v Zagrebu. Prispevki v obeh zbornikih so v slovenskem ali hrvaškem jeziku, poleg urednic publikacij in predsednice SED dr. Brede Čebulj Sajko in častnega člana dr. Slavka Kremenška se je dogodka udeležila tudi predsednica Hrvaškega etnološkega društva mag. Željka Jelavić.

Zbornik Mesto in trg na meji vsebuje prispevke z lanskega simpozija na Kozjanskem, ki je bil ob enem tudi 9. nadaljevanje srečanj etnologov obeh držav. Ta srečanja – Vzporodnice med slovensko in hrvaško etnologijo – so se začela leta 1981 v Ormožu, ob 130. obletnici smrti Stanka Vraza, zamrla po letu 1991 in se znova obnovila po posvetu Etnološka dediščina in kulturna podoba Slovencev na Hrvaškem, ki je oktobra 2005 potekal v Zagrebu. Gradivo s tega posveta objavlja drugi zbornik, Slovenci na Hrvaškem – dediščina in sedanost, s katerim je SED po šestih letih sklenil strokovna srečanja, namenjena etnološki, kulturni in zgodovinski dediščini slovenske manjšine v sosednjih državah. Zbornik

je vsebinsko razdeljen na poglavja o zgodovini in etnologiji, društvih, izobražencih in umetnikih ter kulturni dediščini, zadnje pa je namenjeno stikom in prepletanjem.

Prvi in najboljšežnejši je prispevek O Slovincih in slovenstvu na Hrvaškem od nekdaj do danes avtorice dr. Vere Kržišnik Bukić, ki podaja zgodovinski pregled medsebojnih stikov, vlogo in položaj ter organiziranost Slovencev na Hrvaškem, dodaja pa tudi seznam zaslužnih posameznikov z najrazličnejših področij. Zaradi izjemno zanimive teme bomo krajši povzetek nekaterih njenih ugotovitev posebej objavili v prihodnji številki.

Na predstavitvi je bil tudi dr. Slavko Kremenšek (desno), začetnik urbane etnologije na Slovenskem, poleg sta urednica na RTV Slovenija Maca Švabić in Janez Rogelj iz SIM. Foto: M. M.

V drugem poglavju, o društvih, med drugimi Franc Strašek piše o začetkih organiziranega delovanja in nekoliko podrobneje o dejavnosti Slovenskega doma v Zagrebu in krovne organizacije ter omenja manjšinsko organiziranost v RH. Urednica Kažipota v svojem prispevku omenja nekatere statistične podatke o Slovincih na Hrvaškem in slovenskem oddelku na Reki od 1950 do 1953, opozarja

na slabo informiranost ter posebej predstavlja organiziranost društev in svetov nasploh. Barbara Riman obravnava arhivsko gradivo 1971–1991 KPD Bazovica, zanimiv pogled na delovanje SKD Istra iz Pulja objavlja Karmen Medica, Ivana Lučev in Marina Perić pa pišeta o načinu delovanja SKD Triglav v Splitu.

Poglavje o izobrazencih in umetnikih med drugim prinaša prispevek o zagrebških letih Zofke Kvedrove avtoric dr. Katje Mihurko Poniž in Vladke Tucović, ki je kot podiplomska študentka trenutno na izpopolnjevanju na Reki in redna gostja prireditev v društvu. Upajmo, da ji bo čas dovolil, da tudi občinstvo v Slovenskem domu razveseli z zanimivim predavanjem o tej slovenski književnici. Dr. Marija Stanonik pa piše o narečni poeziji Zlatka Pochobradskega, profesorja iz Čabra in nedavnega prejemnika letošnje nagrade Gorančica, ki jo za književnost podeljuje Goranski Novi list, mesečna priloga reškega dnevnika.

Na temo kulturne dediščine sta pisali tudi avtorici z Reke: Dušanka Gržeta o mavzoleju Gorup, Jasna Klesnik pa o oltarjih in oltarni plastiki v reški cerkvi Marijinega vnebovzvetja. V vrsti zanimivih prispevkov velja omeniti še tistega o kulturnem spomeniku Palčava šiša v goranski vasi Plešče avtorja Marka Smoleta, ki v življenjski zgodbi o štirih generacijah družine Čop in več kot stoletni povezanosti Slovencev, Hrvatov in kočevskih Nemcev opozarja na ohranitev identitete Čabranske doline in poziva na nujnost ustrežnejšega obmejnega režima.

M. M.

Zlatko Pochobradski je nagrajen za pesniško zbirko Vrata, v kateri razmišlja o zaprtih vratih zapuščenih goranskih domačij, pa tudi o ogradah v naših srcih, ki nas oddaljujejo od dobrote drugih in nas samih.

Foto: Novi list.

6. marec Državni arhiv, Reka Izolska komuna od 14. do 18. stoletja

V Državnem arhivu (DA) na Reki so slovesno predstavili publikacijo Izolska komuna od 14. do 18. stoletja. Avtor publikacije, ki vsebuje faksimile statuta izolske komune iz leta 1360 skupaj s spremljajočo knjižico, napisano v štirih jezikih, je dr. Dušan Kos, predavatelj zgodovine na univerzi na Primorskem. Na predstavitvi je poleg dr. Darka Darovca s koprskega Znanstvenoraziskovalnega središča in dr. Željka Bartulovića z reške pravne fakultete sodeloval tudi ravnatelj reškega Državnega arhiva Goran Crnković. Med drugim je poudaril, da izvirnik izolskega statuta hrani DA na Reki in da kot najstarejši statut v zbirki te reške ustanove pomeni pravo redkost in veliko dragocenost. V začetku 20. stoletja je izolski arhiv skoraj v celoti uničil ogenj in arhivsko gradivo, nastalo po letu 1800, ne obstaja več.

M. M.

Goran Crnković s faksimilom Statuta
komune Izola iz leta 1360.

Foto: www.novolist.hr

7. marec
Slovenski dom KPD Bazovica
Marija Omerza: Pomladna simfonija
Razstava

Marija Omerza: Srečna sem, vedno sem si
želela razstavo mojega cvetja ravno za dan
žena! Foto: M. M.

Na predvečer dneva žena je v prepolni družbeni sobi potekala prisrčna slovesnost ob odprtju razstave Pomladna simfonija avtorice Marije Omerza, dolgoletne članice

KPD Bazovica in slikarke, ki se je v društvu znova samostojno predstavila po dobrem letu dni. Po pozdravnih besedah predsednika KPD Bazovica Vitomira Vitaza je umetnostna zgodovinarica dr. Vesna Munič spregovorila o slikah in odprla razstavo, program pa so lepo obogatili pevci MePZ KPD Bazovica, ki ga vodi Franjo Bravdica. Nepričakovan in svojevrsten nastop pa je prispevala tudi avtorica sama, ki se je društvu zahvalila za pomoč in lep sprejem, obiskovalcem pa za dobro udeležbo kljub slabemu vremenu. Navzočemu ženskem delu je iskreno čestitala za dan žena in pri tem opozorila tudi na pomen ljubezni, zlasti materinske, in svoj nastop poetično sklenila s Kosovelovimi verzi. Redko doživlja tako slovesnega razpoloženja in pravo pomlad v srcih, kot so pozneje ugotavljali številni navzoči, so poleg pevcev pomagali pričarati tudi sami pomladni šopki in cvetje na platnu, večinoma v tehniki akvarela, predvsem pa mladostna in energije polna avtorica, ki je v širokem krogu svojih najbližjih kar žarela, čeprav jo je naslednjega dne v Tolminu že čakalo novo odprtje, skupinska razstava Likovna kolonija Most na Soči 2006.

Marija Omerza v družinskem krogu, del katerega je prišel celo iz Posočja.

Foto: M. M.

Marija Omerza se je slikanju posvetila po upokojitvi; za seboj ima 35-letni staž v šolstvu, njo pa v najlepšem spominu številne generacije srednje ekonomske šole na Reki. Leta 1970 je končala tudi študij likovnega pouka na pedagoški akademiji na Reki.

M. M.

Pomladno razpoloženi obiskovalci.

Foto: M. M.

7. marec Klub Sušačanov Božena Vilhar, razstava

V Klubu Sušačanov na Reki so 7. marca zaprli razstavo Božene Vilhar, umetnice slovenskega rodu. Na ogled so bile slike iz Ville Ružič in drugih zasebnih zbirk, ki so pritegnile zelo veliko obiskovalcev. Razstavo je pripravila umetnostna zgodovinarica Daina Glavočič, ki je razstavo in katalog Božene Vilhar pripravila tudi leta 1997, tedaj v Malem salonu Moderne galerije. V Reviji Sušaka je tudi zapisala, da spada opus Božene Vilhar v tisti del lokalne umetniške dediščine, ki še čaka na obdelavo in predstavitev, ter se zavzela, da se na Sušaku znova odpre zasebna Galerija Vilhar (Sušačka revija, 18/19). Božena Vilhar, ki je sodelovala pri ustanovitvi reške podružnice hrva-

škega društva likovnih umetnikov leta 1951, je namreč na Reki odprla prvo zasebno likovno galerijo v mestu (1974).

M. M.

Božena Vilhar, avtoportret.

9. marec Dvorana Zora, Opatija Slovenski manjšinski svet v Opatiji?

Svet Slovenske narodne manjšine Primorsko-goranske županije in Svet slovenske narodne manjšine Občine Lovran sta v sodelovanju z mestnimi oblastmi v dvorani Zora organizirala predstavitev svoje dejavnosti. Vodilna predstavnika obeh svetov, urednica Kažipot in Vasja Simonič, sta na kratko pojasnila manjšinsko organiziranost na Hrvaškem, predvsem pa pozvala navzoče, naj izkoristijo zakonske možnosti in tudi v Opatiji ustanovijo svet na ravni mesta. Ob tej priložnosti sta predstavila še mesečnik Kažipot, njegovo Libur-

nijsko prilogo in brošuro o Radetu Pregarcu ter poudarila, da so poglavitni cilji, za katere se zavzema svet na županijski ravni, predvsem naslednji: podpora pobudi dr. Vere Kržišnik Bukić z ljubljanskega Inštituta za narodnostna vprašanja o ustanovitvi institucionalnega okvira za raziskovanje slovenstva na Hrvaškem; prožnejši pristop pri reševanju prošenj za sprejem v državljanstvo RS za prosilce s Hrvaške; zagotovitev večjega števila štipendij potomcem slovenskega rodu ter možnosti za spremljanje programa slovenskega radia in televizije ob Kvarnerju in v Istri.

Med maloštevilnimi obiskovalci, ki so se odzvali, pa sta bila tudi pobudnik in pobudnica za ustanovitev slovenskega kulturnega društva v Opatiji (1995 in 2004), še vedno pripravljena na sodelovanje. Kot zanimivost velja ob tem omeniti podatek iz knjige Opatijski album avtorja Nenada Zakoška, da je že okrog leta 1912 delovalo Slovensko izobraževalno in podporno društvo Opatija; vodil ga je Anton Vahtar, nastopalo pa je s svojo amatersko gledališko skupino.

Opatijski župan dr. Amir Muzur in predsednik Iovranskega sveta in društva Vasja Simonič. Foto. M. M.

Predstavnike svetov je pozdravil tudi opatijski župan dr. Amir Muzur, ki je poudaril pomen Slovencev v razvoju Opatije in omenil, da je po materinih prednikih tudi sam slovenskega rodu. Napovedal je tudi vso nadaljnjo pomoč pri informiranju in delovanju sveta ter nam zaželel uspešno delo. Naslednja predstavitev svetov sledi v Klani ter Matuljih in Čabru.

M. M.

11. marec Jadranka Bistričić: Izlet na Hahličé

Kljub slabi napovedi se nas je pet le odpravilo na izlet, zaradi orkanske burje, ki je pihala celo nad 150 km na uro, pa smo se odpovedali načrtovani poti po vzhodnem grebenu in krenili prek Mudne dol.

Prve oznake za pot so ob koncu vasi Potkilavac (Gornje selo), na križišču s kažipot v vseh smereh, dobro označeni in naštetih po težavnostnih stopnjah: za Kolci, Podplanino, vzhodni greben in Mudno dol. Izbrali smo najzanimivejšo, a tudi najtežjo smer, speljano skozi strmi Klanac, globoko vsekani v planino. Na dva kilometra dolgi poti smo se s 400 metrov nadmorske višine povzpeli na 900. Tako divjo in razkošno oblikovano naravo človek redko doživi. Pred zoženim delom, ki prehaja v Mudno dol, je odcep poti za Kripanj in Platak, del nekdanje transverzale Reka-Ljubljana. Oznaka nas pripelje v gozd, kjer se visoka pobočja vse bolj približujejo eno drugemu, izsušeno korito potoka Sušica pa ima čedalje bolj divjo podobo. Mudna dol je obrasla z listavci, prevladuje pa puhasti hrast. Tam prebiva najrazličnejša divjad, v nedostopnih previsih gnezdijo tudi orli.

Po dvajsetih minutah čedalje težjega vzpona nas čaka prvi podvig čez desetmetrsko steno. Prestopiti je mogoče le z železnimi vrvmi in po stopnicah. Ob pogledu na kamnita korita so najzanimivejše oblike t.i. lonci, ki so jih izdolbili hudourniki. Ozki prehodi, vklesani med visoke stene, so občasno široki le meter in v slabem vremenu, ki nas je spremljalo, se je vzpon pokazal v vsej svoji težavnosti. Posebej pa smo morali paziti še na krhanje nevarne stene, polne razpok zaradi dežja in vetra.

Po naslednjem, nekoliko lažjem skoku smo s klanca naposled prišli na livadico, obkroženo s stoletnimi bukvami, in si spočili. Naprej je bila pot veliko prijaznejša, nekoliko navkreber do Gornička, pa za vrhom Vidalj do manjše jase pod Suhim vrhom in po skupno treh urah in pol do planinske kočice (1097 m). Ta je ime dobila po bližnjih lokvah, ki jih v lokalnem narečju imenujejo "hahličji", kar je pomanjševalnica od besede kal, ki pomeni lokev. S kočice je bil lep razgled na reški zaliv, otoke, del okoli Grobnika in Učko. V kočici so nas prijazno sprejeli člani PD Obruč; ob koncu tedna nadomeščajo legendarnega Davoriča, ki je na okrevanju. Okrepili smo se s čajem, palento krompirico in joto ter se odpravili nazaj po poti s količki. Zaradi burje, ki je neusmiljeno brila, smo morali biti zelo previdni in nekajkrat celo leči na travo, da se ne bi na vznožje vrnili hitreje, kot bi smeli. Po vstopu v gozd borovcev pa je vrnitev postala kar prijetna in varna vse do mostička, od koder smo krenili.

Prevod in priredba M. M.

Vstop v Mudno Dol. Foto: Damjan Pipan.

Mudna dol, v listju. Foto: Damjan Pipan

15. marec Slovenski dom KPD Bazovica Stojan Trobec Toto: Dva in dva je pet, predstavitev

V prepolni dvorani društva je navzoče, med njimi številne mlade, najprej pozdravil predsednik KPD Bazovica Vitomir Vitaz, zatem pa je bila predstavljena prva pesniška zbirka za otroke Dva in dva je pet avtorja Stojana Trobca Tota, čla-

na društva in po rodu Kraševca. O zbirki, napisani v hrvaščini, sta spregovorila Goran Crnković, sicer ravnatelj Državnega arhiva na Reki, in Ljubica Kolarić - Dumić, urednica zbirke in tudi sama pesnica. Crnković je med drugim poudaril povezanost Reke s slovenskimi kraji, ki sega globoko v preteklost, in pri tem omenil, da je npr. v jezuitski kolegij, ustanovljen leta 1627, s Kranjske prihajala kar četrтина dijakov, v kulturni in gospodarski izgradnji Reke pa so sodelovali številni posamezniki in družine slovenskega rodu, kot je npr. znani Josip Gorup. Upam, da bo zbirki, katere optimizem bogati tako nas kot književnost, kmalu sledila nova, napisana v čakavščini in za odrasle, je sklenil Crnković. Kolarić - Dumićeva pa je opozorila na vedrino, ki veje iz zbirke, in prebrala del svoje spremne besede, zatem pa med drugim posebej pozdravila navzočega skladatelja Ljuba Kuntarića in gosta iz Italije Alessandra Visintina iz Monfalcona. Predstavitelj je povezovala Zdenka Jelovčan, spremljal pa jo je izredno bogat program, katerega del – v izvedbi Davida in Ariana, mladih obiskovalcev bralnih uric – je pripravil Alojz Usenik v sodelovanju z Lore-dano Jurković. Zanimiv program sta lepo popestrila pesnik in pevec Josip Eugen Šeta, ki se je spremljal na kitari, in dramski igravec Ranko Lipovščak. Pravo doživetje večera pa je bil prisrčen nastop otroškega pevskega zbora Zvonovi (Zvona) z Viškova, ki ga vodi Doris Kovačić, tudi skladateljica. Mladi pevci so zapeli tudi pesmice iz Totove zbirke, Mravlje in Zvesti kuža, ki ju je uglasbil skladatelj Ljubo Kuntarić, tudi sam navzoč na prireditvi. M. M.

Goran Crnković, Ljubica Kolarić Dumić in Stojan Trobec Toto. Foto: M. M.

Med nastopajočimi tudi Arian in David, povezovala je Zdenka Jelovčan. Foto: M. M.

Doris Kovačić: Zvonovi odzvanjajo od leta 2004; udeležujemo se več festivalov, pripravljamo zgoščenko, v sodelovanju z Ljubico Kolarić - Dumić pa smo 2005. izdali slikanico, ki jo je ilustriral Vojo Radoičić. Foto: M.M.

Med obiskovalci tudi skladatelj Ljubo Kuntarić. Foto: M. M.

17. marec **Slovenski dom KPD Bazovica** **Obisk študentov politične** **geografije**

Skupina študentov politične geografije z ljubljanske filozofske fakultete je pod vodstvom mentorja dr. Jerneja Zupančiča v okviru terenskega dela obiskala društvi na Reki in v Labinu.

Bodoči geografi so se najprej na kratko seznanili s položajem in organizacijo slovenske manjšine na Hrvaškem, zatem pa še z razvojem pestre in razvejane dejavnosti KPD Bazovica. S tem so jih poleg urednice seznanili še dolgoletni člani Slavko Arbiter, Drago Rizman in Alojz Usenik. Mladi obiskovalci so si ogledali tudi publikacije Kažipot, brošuro o Slovencih na Reki avtorja Slavka Arbitra in prvi zvezek iz zbirke Slovenski prispevek županijski dediščini, namenjen Radetu Pregarcu, ter razstavo slik Marije Omerza. Sprehodili so se po prostorih Slovenskega doma, v katerih imata sedež tudi oba sveta slovenske narodne manjšine, na ravni mesta in županije, pa tudi projekt Slovenska informativna točka Si-T.

Pri ogledu dvorane pa so, nepričakovano in prijetno presenečeni, imeli tudi priložnost, prisluhniti monologu Cankarjevega Hlapca Jerneja, ki jim ga je na odru kar mimogrede uprizoril Alojz Usenik.

Pot so nadaljevali v Labin in tam jih je sprejel predsednik slovenskega kulturnega društva Labin Kristian Stepčić Reisman s sodelavci. Seznanil jih je s kratkim pregledom prvih prihodov Slovencev v to nekdanj rudarsko mestece v Istri, z dosežki nekaterih posameznikov slovenskega rodu ter s pobudami za ustanovitev in načrti svojega društva.

M. M.

Dr. Jernej Zupančič s študenti znova na obisku v Slovenskem domu. Foto: M. M.

17.–18. marec **Občina Klana** **Dnevi Matka Laginje**

V Klani, kjer živi precej prebivalcev slovenskega rodu, so letos potekali že 14. dnevi Matka Laginje. Prireditev je tudi tokrat spremljal zanimiv posvet, ki so ga občinske oblasti pripravile v sodelovanju s Čakavsko katedro in Domoznanskim društvom.

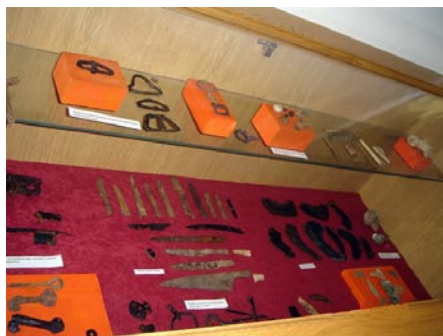
Teme so bile na določen način povezane s Slovenijo: omeniti velja prizadevanja, da bi predstavljeno arheološko dediščino – ostanke rimskega limesa, starodavnih utrdb in obrambne linije, grajene med prvo in drugo svetovno vojno – ovrednotili kot kulturni del turistične ponudbe. Za to so bila občini odobrena tudi sredstva evropskih skladov, za katera se je, po besedah prizadevnega župana Ivana Šnajdarja, ki mu teče že drugi mandat, v okviru projekta Prekrižane poti potegovala skupaj z občinama Pivka in Ilirska Bistrica, od koder je prispelo tudi več obiskovalcev. Predvsem kot prva objava pa je bil zanimiv prispevek znane reške umetnostne zgodovinarke Daine Glavočič o slovenskem slikarju Tonetu Kralju in do zdaj malo znanem ustvarjanju v klanski cerkvi sv. Hieronima (sv. Jerolima), njegova dela v opatijski cerkvi sv. Jakoba in Orlici na Cresu pa še čakajo na obdelavo. S posvetov je izšlo tudi več zbornikov, več pa na zanimivi spletni strani občine Klana: www.klana.hr

M. M.

Predsednik Domoznanskega društva in župan Ivan Šnajdar: Čeprav smo majhno okolje, imamo kaj pokazati in si prizadevamo za ohranitev kulturne dediščine.

Foto: M. M.

Keramika, najdena na območju klanske utrdbe, je kot stalna arheološka zbirka na ogled v preddverju občine. Foto: M. M.

20. marec Slovenski dom KPD Bazovica Fluminensia Slovenica Predstavitev knjige

Dolgo pričakovana študija Fluminensia Slovenica je doživela prvo predstavitev. Navzoče v polni dvorani je pozdravil predsednik KPD Bazovica Vitomir Vitaz in izrazil zadovoljstvo, da je društvo sodelovalo pri izdaji kot sozaložnik, zatem pa je besedo prepustil ravnatelju Mestnega muzeja na Reki mag. Ervinu Dubroviću, urednici založbe ICR (Izdavaški centar Rijeka) Vladi Hrvatin Smetko in avtorju, dr. Irvinu Lukežiću.

Dubrović je med drugim pohvalil temeljit in dokumentiran pristop Lukežića, omenil navzočnost Slovencev na Reki skozi zgodovino in opozoril na kontinuiteto, ki traja še danes, s čimer se kot raziskovalec pogosto srečuje tudi sam. V vrsti imen slovenskega rodu je med drugimi omenil književnika in gledališčnika Osvalda Ramousca ter prevajalca in pesnika Francesca Dreniga, duhovnega vodjo reškega avantgardnega kroga v obdobju

med prvo in drugo svetovno vojno. Fluminensia Slovenica je po njegovih besedah tudi pravi učbenik in koristen priročnik.

Dr. Irvin Lukežič: Slovenci na Reki imajo pomembno mesto v kulturni zgodovini mesta. Foto: M. M.

Urednica Vlasta Hrvatin Smetko je omenila, da ima dr. Irvin Lukežič od leta 1991 za seboj že 12 izdanih samostojnih knjig. Fluminensia Slovenica je peti naslov v založbi ICR, izšla pa je v njihovi prestižni zbirki Fluminensia. Zahvalila se je tudi društvu, posebej pa Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za finančno podporo, pri kateri so sodelovali tudi Mesto Reka, PGŽ in MK RH, ter ustanovam in zasebnikom za bogato slikovno in arhivsko gradivo. Povedala je tudi, da je knjigo likovno oblikovala Vesna Rožman.

Dr. Irvin Lukežič je med drugim povedal, da se že dvajset let ukvarja z raziskovanjem kulturne zgodovine Reke, mesta, ki je bilo kot luško središče zgodovinsko prizorišče stikov, srečanj in vezi na območju, kjer se srečujeta alpski in sredozemski svet in ki je bilo stoletja povezano s Slovenijo. Ker tema ni

bila raziskovana, je imel na razpolago le arhivsko gradivo, kar je bil svojevrsten izziv, saj gre v tem pogledu za pionirsko delo. V knjigi so objavljeni številni dokumenti, ki ponazarjajo duh časa. Kot pravi, mu je v zgodovini in statističnih podatkih vedno manjkal človek v vsakdanjem okviru in polnem obsegu, zato je dodajal tudi ozadje družbenih odnosov in psihološke črte posameznikov in zato tudi obilica podatkov. Pod površino se je namreč odstiralo pravo bogastvo stikov in prepletanj, bogastvo vseh narodov, ki so tu živeli in ustvarjali v ozračju posebne skupne tradicije in medsebojnega spoštovanja.

Zadovoljstvo ob izidu, Vitomir Vitaz in Vlasta Hrvatin Smetko. Foto: M. M.

Na Reki so se srečevali posamezniki – obrtniki, trgovci, (vele)posestniki, vplivne družine – in o tem govori prvi del; v nadaljevanju pa knjiga obravnava vezi v kulturi in književnosti od začetka 16. stoletja do danes. Ob tem je avtor omenil Primoža Trubarja in poudaril, da se skozi vsa ta stoletja vije kontinuiteta, vezi pa se stalno nadgrajujejo. Posamezniki, kot je bil npr. Josip Gorup, znani poslovnež in bogataš, obenem pa izreden dobrodelnik, o katerem pripravljajo zbornik tudi

v njegovi rodni Slavini pri Postojni, so nas s svojimi prizadevanji za kulturni napredek, s čitalnicami, društvi in trudom za ohranitev identitete zadolžili, da raziščemo njihovo delovanje. Knjiga probleme samo nakazuje, pravi avtor in ob tem izraža upanje, da bo zbudila zanimanje za poglobljeno raziskovanje posameznih področij v prihodnje. Prav tako upa, da bo zaradi dolgoletnega sožitja, ki je del naše skupne tradicije, prispevala k lažjemu razumevanju Slovencev in Hrvatov, kar je naša zgodovinska odgovornost. K temu so nas zavezali posamezniki, denimo Jakob Volčič, kaplan na Veprincu, Franjo Ravnik, ravnatelj hrvaške ljudske šole v Kastvu, Janez Trdina, književnik, ki je nadaljeval duhovno poslanstvo svojega učitelja Frana Kurelca, osrednje osebnosti literarnega življenja na Reki v obdobju od 1849 do 1861, pa Ivo Grohovac Dovičič, reški domoljubni pesnik in novinar, goreč zagovornik slovensko-hrvaškega kulturnega zблиževanja. Fluminensia Slovenica je nastala iz spoštovanja do vseh teh plemenitih ljudi, ki so nas vedno povezovali in nas zadolžili, je svoje besede sklenil avtor, pospremlilo pa ga je dolgotrajno ploskanje polne dvorane.

Med obiskovalci tudi Nadja Terčon. Foto: M. M.

Odmevnega dogodka so se poleg številnih predstavnikov reškega kulturnega življenja udeležili še dr. Iva Lukežič, avtorjeva mati, znana jezikoslovka in predavateljica na reški filozofski fakulteti, vodja oddelka za kulturo pri mestu Reka Ivanka Persić, v imenu Veleposlanštva RS v RH Roman Weixler in Jože Sironič, Nadja Terčon iz piranskega pomorskega muzeja Sergej Mašera, dekan reške filozofske fakultete dr. Elvio Baccarini, predstavnica Hrvaške izseljenske matice Vanja Pavlovec ter predstavnika bistriškega Društva za krajevno zgodovino Tomo Sajn in Dimitrij Bonano. Fluminensia Slovenica bo aprila predvidoma predstavljena v Ljubljani, mesec dni pozneje pa v Ilirski Bistrici.

M. M.

Lokalna ministrica za kulturo Ivanka Persić je ob tej priložnosti med drugim povedala, da se dela na mavzoleju Gorup hitro bližajo koncu. Foto: M. M.

Dr. Iva Lukežič in Vlasta Hrvatina Smetko. Foto: M. M.

Priložnost za pogovor, Jože Sironič, Roman Weixler in Vasja Simonič

Polna dvorana. Foto. M. M.

25. marec Darko Mohar, planinci Izlet na Krk

Napoved je bila izredno slaba. Orkanska burja, dež. Mi pa gremo k najmočnejši burji na Jadranu domov. Že sem začel iskati rezervne možnosti, saj avtobusa ne moremo odpovedati, na seznamu pa nas je bilo petdeset. Potem sem se odločil spremljati vreme na terenu. Zjutraj burja ni bila tako močna, pa še suho je bilo. Časa za kavico na črpalki na Krku je bilo več kot po navadi in prevladovalo je mnenje, da zato, ker so bili prvič z nami člani in predsednica PD Snežnik iz Ilirske Bistrice. Jaz pa samo svoje ure nisem premaknil na poletni čas.

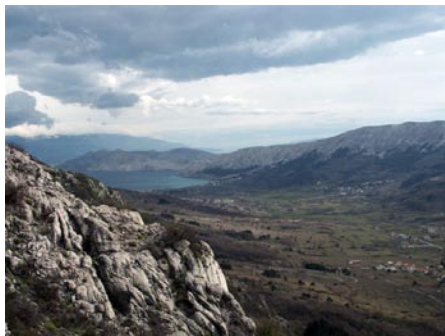
V Vrbniku so nas sprejeli prijatelji iz društva Sinjali iz Baške, naši vodniki, saj pohajanje bo kraški planoti nad dolino Baške ni preprosto. Pot do plaže Potovošče je speljana po asfaltirani cesti, mimo ruševin cerkvice svetega Mavra. Ena od skupin se je že od tam vrnila proti avtobusu in odšla v Baško, na „Mesec“ oziroma kopanje v bazenih v hotelu Corinthia. Bolj zagnani – več kot trideset nas je bilo – pa smo nadaljevali pot mimo razvalin cerkvice svetega Jurja z ostanki freske, ki prikazuje ladje, na kateri je krmilo upodobljeno še z dvema vesloma. Zatem smo se povzpeli nad zaliv Srščica, zelo dobro zaščiten pred burjo, in na območje Vinca, ki je prava oaza v kamniti puščavi, z vodo, češnjami in orehi; menda je bil nekdanj to „vikend“ senjskih škofov. Ovca črne barve, ki si nas je radovedno ogledovala, nas je opomnila, da bomo čez mesec in pol znova tu, na prireditvi Črna ovca. Še malo hoje čez drn in strn in končno smo prišli do nekdanje stare poti Draga Baščanska–Vinca, načrtane samo še v številnih zemljevidih. Člani društva Sinjali so jo pred kratkim označili z možici,

Vrbnik, vsi skupaj na začetku poti.
Foto: D. M.

podaljša, veliko časa in moči pa se izgubi s preskakovanjem številnih kamnitih ograd.

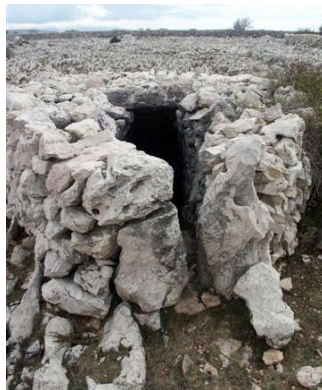
Prvi cilj izleta je bila lokev Trnovica, ob kateri je „draški bunar“. To je na poseben način zgrajen vodnjak na ilovci, za shranjevanje vode. Vhod je izredno ozek, da prepreči vstop živalim, ograjen in prekrit samo s kamnom. Prava mojstrovina suhozidne gradnje, brez vsakega cementa. Takšen način gradnje vodnjaka menda ni poznan nikjer na svetu. Vodo so uporabljali pastirji in obdelovalci sicer skope zemlje, ki so v času večjih del na planoti ostajali po več dni. Živeli so v pastirskih stanovih na območju, imenovanem „draški stani“. Vse skupaj izredno spominja na planšarstvo v Alpah.

Nad dolino Baške. Foto: D. M.

Počitek in kosilo sta sledila v zavetju ozkega prehoda skozi hrastove gozdičke. Ob poti raste veliko belušev, posamezni člani skupine so jih kar naprej pobirali. Nekaj kilometrov pred leti zgrajene makadamske ceste, ki je zelo uničila kamnito pokrajino, nas je pripeljalo do drugega, še delujočega „bunarja“, v njem pa je bilo več kot kubični meter in pol pitne vode. Z roba planote je izreden razgled na

baščansko dolino, zeleno polje in morje. Še kratek sestop po krásni kamniti poti in po šestih urah hoje srečanje obeh zadovoljnih skupin pri avtobusu.

Draški vodnjak. Foto: D. M.

Lokev in vodnjak Trnovica. Foto: D. M.

27. marec

Slovenski dom KPD Bazovica

Darko Mohar: Belgija, predavanje

Vodja planinske skupine Darko Mohar je predavanje o potovanju maja lani, ko sta s soprogo Lidijo obiskala Brugges, Antwerpen in Bruselj, naslovil Belgija, z vrčkom piva v rokah.

Najprej je na kratko predstavil splošne in zgodovinske podatke o Belgiji, ki je kot država nastala v 19. stoletju in bila prizorišče bojev najprej med Francozi in Nizozemci, pozneje, v 20. stoletju, pa še z Nemci. Po njegovih besedah se v odnosih med prvima narodoma, ki danes predstavljata več kot 90 % prebivalstva, še vedno opaža in odraža nestrpnost. Glavno vlogo v predavanju pa je imelo pivo. Belgija je namreč njegova "domovina" in kot je bilo rečeno, premore več kot 500 domačih vrst te pijače, zato je sledil opis nekaterih med njimi in obenem tudi pokrajin, kjer se proizvajajo. Predavanje so spremljale številne in lepe fotografije Darka Moharja.

M. M.

Belgija, z vrčkom piva v rokah. Foto: D. M.

30. marec
Filozofska fakulteta, Reka
Dr. Sonja Ifko
Industrijska arhitekturna dediščina

V okviru mednarodnega sodelovanja je na reški filozofski fakulteti gostovala docentka fakultete za arhitekturo v Ljubljani dr. Sonja Ifko. Na oddelku za umetnostno zgodovino

je predavala o industrijski arhitekturni dediščini in njenem varstvu v Sloveniji.

Kot piše na spletni strani www.fa.si, je namen projekta Industrijska arhitekturna dediščina 20. stoletja predstaviti manj znani del arhitekturne produkcije, ki je ključno sooblikoval sodobno identiteto našega prostora, vendar doslej širšemu občinstvu še ni bil predstavljen pregledno. Sklop Ogrožena dediščina pa je namenjen aktualnim primerom ogrožene dediščine ter varovanju in prestrukturiranju opuščanih industrijskih območij.

M. M.

Industrijska dediščina, plakat za razstavo na fakulteti za arhitekturo novembra lani.

Foto: <http://predmet.fa.uni-lj.si/inde/>

NAPOVED APRIL

2. april, 18.30:
KS Turnič in Sv. Nikola
Marija Omerza, razstava

V prostorih krajevne skupnosti Turnič in Sv. Nikola bo odprta nova samostojna razstava slik dolgoletne članice KPD Bazovica Marije Omerza. V priložnostnem kulturnem programu bo nastopil pesnik Josip Eugen Šeta, glasbeni del pa bo izpolnil kitarist Ernest Pavin.

M. M.

7. april, 19.00:
Galerija Raj in Atelje Došen, Trsat
Fotoklub Grča: Narava, razstava

Umetniški fotograf Karlo Dragan D. Došen bo v okviru sodelovanja s klubi iz Slovenije v svoji galeriji na Trsatu tokrat pripravil razstavo fotografij kluba iz Kočevja. Na ogled bo do 22. aprila.

M. M.

9. april
Vremščica in Škocjanske jame
PD Kamenjak, Reka

Škocjanske jame. Foto: www.divaca.si

Reško planinsko društvo Kamenjak bo aprila organiziralo dva izleta v Slovenijo. Na prvem bodo obiskali tudi Škocjanske jame, sistem vodnih jam, skozi katerega teče reka Reka. 28. novembra 1986 so bile vpisane v svetovno in naravno dediščino pri organizaciji UNESCO in sodijo v Konvencijo o zaščiti svetovne kulturne in naravne dediščine. Več: www.park-skocjanske-jame.si

M. M.

14. april
Primorska poje, KD Postojna
MePZ KPD Bazovica, zborovodja
Franjo Bravdica

Ena največjih prireditev slovenske ljubiteljske kulture, revija zborovskega petja Primorska poje, letos že 38. po vrsti, se je začela 2. marca na gradu Dobrovo v Goriških brdih. Do zaključnih revij 22. aprila v Zavarhu in Trenti se bo na skupno 31 srečanjih po različnih krajih Primorske zvrstilo 188 prijavljenih zborov, med njimi tudi s Hrvaške. Organizatorja predstavljajo Združenje pevskih zborov Primorske, Zveza slovenskih kulturnih društev Trst, Gorica, Videm, Zveza slovenske katoliške prosvete Gorica, Zveza cerkvenih pevskih zborov Trst in Javni sklad RS za kulturne dejavnosti z izpostavami Nova Gorica, Ajdovščina, Tolmin, Koper, Postojna, Izola, Piran, Sežana, Ilirska Bistrica, Idrija, Gorica, Videm, Trst. Več: www.zpzp.si

MePZ KPD Bazovica se bo srečanja udeležil na reviji, ki bo potekala v Kulturnem domu v Postojni, ta večer pa bodo nastopili še zbori: MoPZ Srečko Kumar Kojško, MePZ

Slovenec-Slavec Boršt-Ricmanje, MoPZ Pergula Sveti Peter, ŽePZ Znamenje Volče in MoPZ Provox Nova Gorica.

M. M.

14. - 15. april Izlet na Vremščico

Planinska skupina KPD Bazovica bo organizirala dvodnevni izlet na Vremščico, najvišjo vzpetino na obrobju Krasa. V jasnih dneh se z njenega vrha odpira prečudovit razgled vse do Jadranskega morja na jugu in zasneženih vršacev Julijskih Alp na severu.

M. M.

Na Vremščico vodijo označene planinske poti iz Senožec in Vremske doline ter od Škocjanskih jam. Foto: www.divaca.si

14. april PD Kamenjak Pohod po poteh celjskih grofov

Drugi aprilski izlet reškega PD Kamenjak v Slovenijo bo potekal v sodelovanju s PD Grmada iz Celja. Ta pohod pripravljajo ob prazniku občine, obenem pa bodo tudi uradno odprli novo Celjsko planinsko pot, ki jo označujejo s kraticami CPP. Več: www.celje.si

M. M.

20. april, 19.30–21.30 MMSU, Reka Študija za zadnjo egoistično predstavo Produkcija E.P.I. center, Ljubljana

V okviru programa Art&Clubbing bo na povabilo društva Drugo morje (Drugo more) v Muzeju moderne in sodobne umetnosti predstavljena gledališka razstava režiserja Mareta Bulca.

Mare Bulc je gledališki režiser, performer in avtor intermedijskih projektov. Diplomiral je iz komunikologije na fakulteti za družbene vede v Ljubljani, končal pa je tudi študij gledališke in radijske režije na ljubljanski akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Je soustanovitelj Dejmo stisnt teatra (1994) in ustanovitelj Zavoda za sodobne umetnosti No History (2003). Novembra 2006 je s predstavo Zadnja egoistična predstava končal štiri-letni gledališkoraziskovalni projekt z naslovom No History/Know Histor. Več: www.arnes.si/ceslg7

M. M.

20. –22. april HKD na Sušaku Rijeka Adventure Festival

Drugi festival RAF v organizaciji reškega društva Ad Natura, privlačen za pustolovce, želi promovirati adrenalinske športe, obenem pa tudi Reko in okolico kot območje, idealno za takšno vrsto turizma. Zanimiv program napoveduje med drugim peto dirko KI Challenge master, ki se bo začela v soboto na Korzu, zbrali pa se bodo najboljši slovenski in hrvaški predstavniki. Dirka traja od 24 do 32 ur, steza pa

je speljana po najlepših in odročnih predelih narave v Istri, Kvarnerju in Gorskem kotarju,

V plezanju po umetni steni v središču mesta se bodo pomerili tudi slovenski alpinisti, v dvorani na Sušaku pa bo sobotni gost vrhunski slovenski alpinist Pavle Kozjek, letošnji dobitnik prestižne nagrade Piolet d'ora. V nedeljo bosta na ogled nedavno posneta slovenska dokumentarna filma: najprej Smučanje s sedmih vrhov, ki spremlja dolgoletni podvig enega najboljših alpinistov smučarjev Davorja Karničarja in njegov smučarski spust z najvišjih vrhov sveta, med drugim kot prvega tudi z Mount Everesta, sam Karničar pa bo imel ob tej priložnosti o svojih nevsakdanjih dosežkih tudi krajše predavanje; drugi film ima naslov Manaslu: konec poti za Nejca Zaplotnika avtorja Vikija Grošlja, govori pa o leta 1983 tragično preminulem slovenskem alpinistu Nejcu Zaplotniku (1952–1983), enemu najboljših v svoji generaciji.

M. M.

Manaslu, konec poti Nejca Zaplotnika.

Foto: www.e-fotografija.com/forum

Devetega maja 1956 je človek prvič stopil na 8163 metrov visoki Manaslu, osmo najvišjo goro sveta. Vrh, v sanskrtu z zelo poetičnim imenom Gora duha, se je v zgodovino himalajskih osvajanj zapisal kot eden najbolj nevarnih in nepredvidljivih osemtisočakov. V petdeset let dolgem nizu tragedij in zmagoslavij smo bili obojega v veliki meri deležni tudi Slovenci.

Foto: www.e-fotografija.com/forum

21. april Slovenski dom KPD Bazovica KD Miklavž pri Ormožu

V okviru sodelovanja z društvi iz Slovenije bodo tokrat gostovali kulturniki iz Miklavža pri Ormožu. Stiki so bili navezani med obiskom dramske skupine KPD Bazovica v Gaberkah.

KD Miklavž pri Ormožu – predsednica je Cvetka Kocjan – ima dve skupini: ljudske pevce in godce, ki delujejo pod imenom Porini pa počini, vodita pa jih Klavdija Kocjan in Damijan Fekonja; druga je gledališka skupina Miklavški zmaji, katero vodja je Andrej Topolinjak, ki je tudi režiser gostujoče predstave, lahkotne komedije v treh dejanjih

z naslovom Zadrega iz zadrega, zadrega nad zadrego, avtorja Franca Streicherja.

M. M.

21.–24. april Forum mladih

Srečanje Forum mladih organizira Svet slovenske narodne manjšine Mesta Zagreb, namenjeno pa je predvsem mladim pripadnikom narodnih manjšin (od 17 do 22 let) in študentom manjšinskih jezikov na zagrebški filozofski fakulteti. Praktični del srečanja bo potekal od 21. do 22. aprila v Stubiških Toplicah, v drugem delu pa bodo udeleženci 28. aprila sodelovali v TV oddaji Parlaonica (Govorilnica) na HRT. Informacije v tajništvu.

M. M.

22. april Platak, srečanje planincev

Lani dogovorjeno srečanje planincev treh dežel bo tokrat potekalo na Platku. Organizator je planinska skupina KPD Bazovica, dogodka pa se bodo udeležili člani planinskih društev Trst, Nabrežina in Bazovica iz Italije in Snežnik iz Ilirske Bistrice.

M. M.

22. april, 19.30 Galerija Raj, Trsat Planet kliče, razstava

Karlo Dragan D. Došen bo tudi letos počastil dan planeta Zemlja. Na ogled bodo izbrane fotografije študentov akademije za umetnostno oblikovanje univerze na Reki.

M. M.

23. april–25. maj Mestna galerija, Ljubljana Arhitektura Reke na fotografijah Damirja Fabjanića

V okviru sodelovanja z reškim Muzejem moderne in sodobne umetnosti bo v ljubljanski Mestni galeriji organizirana gostujoča razstava kot povračilo za predstavitev Slovenske arhitekture dvajsetega stoletja na Reki leta 2005. Razstava bo prikazovala pregled urbanističnega razvoja in arhitekturne gradnje Reke v razponu od 1845. do 1945. leta. Prav v tem obdobju stotih let je opazna izjemna graditeljska aktivnost in fizično širjenje iz nekdanjega majhnega srednjeveškega mesta v srednjeevropsko pristanišče. Vplivi madžarskih in italijanskih uprav so pustili močno sled na mestnih hišnih pročeljih in v urbanistični zasnovi, s čimer je Reka dobila značilnosti celinskega namesto sredozemskega mesta. Več: <http://www.mestna-galerija.si>

M. M.

Nereo Bacchi, Casa Nave, 1937.
Foto: Damir Fabjanić

26. april, 12.30
3. mednarodni sejem novih tehnologij in proizvodov
HKD na Sušaku

Na sejmu, ki bo potekal od 25. do 27. aprila na Reki, bodo sodelovali tudi udeleženci iz Slovenije. Danilo Krapec iz Regionalne razvojne agencije Mura bo imel predavanje z naslovom O vlogi RRA Mura v regionalnem razvoju Pomurja. M. M.

27. april, 12.30
Festival znanosti
Mestna hiša Reka

Letošnji festival znanosti, enotedenska manifestacija (23.–27. april), ki sočasno poteka na Reki, v Osijeku, Zagrebu in Splitu, je letos organizirana na temo: Hrana–srce–zdravje. V okviru prireditve bo v Mestni hiši odprta tudi filatelistična razstava z naslovom Potresi, katere avtor je Peter Suhadolc z Opčin v Italiji. Več: www.festivalznanosti.hr M. M.

27. april, 19.30
Galerija Raj, Atelje Došen
FK Varaždin, razstava

Karlo Dragan D. Došen bo imel tokrat goste iz Fotokluba Varaždin. Fotografije bodo na ogled do 9. maja M. M.

IZ DRUGIH DRUŠTEV IN SVETOV

Predstavitev SKD Istra v Divači

SKD Istra iz Pulja je 31. marca v Kosovelovi knjižnici v Divači zelo uspešno predstavilo pesniško zbirko Kraški zvončki članice Damijane Šubic Pezdirc in tudi dejavnost društva

nasploh. Pred nabito polno dvorano so navzoče pozdravili ravnateljica knjižnice Nada Mislej Božič, župan Matija Potokar in predstavnik Slovenske izseljenske matice Janez Rogelj. Program je povezovala tajnica društva Jasmina Ilić, ki je predstavila tudi prva dva knjižna naslova društva, Sanje v oblaku zvezd Barbare Slivar in knjigo Martina Bizjaka o zaslužnih Slovencih v Pulju z naslovom Alojz Orel, Lojze Štandeker in Marijan Rotar. Damijana Šubic Pezdirc je nastopila z recitacijo svoje poezije, sestrici Simona in Božena Bukovnik sta poskrbeli za glasbeno spremljavo na klavirskih in flavti, vse pa je posebej navdušil mešan pevski zbor pod vodstvom Paole Stermotić in v eni od izvedb se mu je pridružil še sam župan, ki sicer prepeva v domačem zboru. Po programu je vodstvo SKD Istra med drugim prejelo povabilo k sodelovanju na letošnjem srečanju literatov v Vilenici, na katerem bodo tokrat posebej predstavljeni slovenski ustvarjalci s Hrvaške. Člani društva pa so obisk izkoristili tudi za ogled Štanjela, gradu, naselja in znamenitih Ferrarjevih vrtov, nastalih po zamisli znanega arhitekta Maksa Fabianija. M. M.

Štanjel. Foto: www.divaca.si

NOVO NA KNJIŽNIH POLICAH

Darilo Mestne knjižnice IGK Karlovec

Predstavnici karlovške MK Ivana Gorana Kovačiča, ravnateljica Nada Eleta in svetovalka Frida Biščan sta med obiskom na Reki v društvo prinesli zajetno zbirko knjig. Glede na to, da je tistega dne (7. marca) potekal tudi konzularni dan, sta se na krajši pogovor sešli tudi s prvo sekretarko Veleposlaništva RS v RH Katarino Gradič Režen in njeno sodelavko Ivanko Filipan. Med drugim sta svoji sogovornici seznanili tudi z obnovo osrednjega oddelka za slovensko knjigo na Hrvaškem, ki je od leta 1992 v karlovški knjižnici in jo tudi redno obnavljajo, za kar gre zasluga sodelovanju s Knjižnico Mirana Jarca iz Novega mesta oz. višjo knjižničarko Jadranko Župančič.

Za obogatitev knjižnice KPD Bazovica se iskreno zahvaljuje tudi uredništvo.

M. M.

Katarina Gradič Režen, Nada Eleta in Frida Biščan med pogovorom. Foto: M. M.

Pomorski muzej Sergej Mašera, Piran

Marca so knjižni fond društva povečale tudi štiri zanimive publikacije, ki jih je med obiskom predstavitve knjige Fluminensia Slovenica podarila Nadja Terčon, ravnateljica Pomorskega muzeja Sergej Mašera iz Pirana.

Za zanimive naslove se iskreno zahvaljuje tudi uredništvo.

M. M.

Novi knjižni naslovi. Foto: M. M.

Pomorski muzej Sergej Mašera

Prve zbirke Pomorskega muzeja v Piranu so bile postavljene v Mestnem muzeju Piran, ustanovljenem leta 1954. Takoj po ustanovitvi so strokovni delavci muzeja začeli s proučevanjem zgodovine slovenskega pomorstva in pomorske preteklosti obalnega območja. Muzej je bil leta 1967 preimenovan v Pomorski muzej Sergej Mašera Piran. Svoje prostore ima na Cankarjevem nabrežju 3 v poslopju, zgrajenem v drugi polovici 19. stoletja v klasicističnem slogu, značilnem za piranske stavbe tistega obdobja. Muzej zbira, proučuje in predstav-

lja pomorsko preteklost slovenskega obalnega področja, slovensko pomorsko preteklost in na pomorstvo vezane gospodarske panoge. V ta namen ima urejenih več zbirk: arheološko, pomorsko, kulturnozgodovinsko in etnološko zbirko s solinarskim in ribiškim oddelkom. Sestavni del ustanove je tudi bogata knjižnica s približno 14.000 knjižnimi enotami in restavratorski oddelk. Več: www2.arnes.si/~kppomm/index.htm

M. M.

Pomorski muzej Sergej Mašera.

Foto: www2.arnes.si/~kppomm/index.htm

NESPREGLEDANO

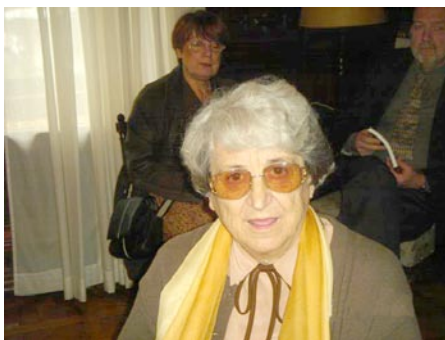
Josip Gorup pl. Slavinjski Med gospodarstvom, umetnostjo in družino

Izjemno zanimiv izvirni znanstveni članek s podatki o potomcih je v zadnji številki revije Kronika, ki jo izdaja Zveza zgodovinskih društev Slovenije, napisala Vesna Bučič, dr. umetnostne zgodovine, muzejska svetovalka Narodnega muzeja Slovenije v pokoju in sodna izvedenka za umetnine. Rokopis članka je večkrat citiran tudi v knjigi Fluminensia Slovenica. Za Kažipot na kratko povzemamo izvleček in

v nadaljevanju v celoti objavljamo del, ki govori o mladosti Josipa Gorupa.

Avtorica je v članku osvetlila lik Notranjca Josipa Gorupa pl. Slavinjskega, ki je s svojo številno družino živel v Trstu in na Reki. Kot vseskozi zaveden Slovenec je zaradi velikih volil za narodne potrebe postal častni občan mnogih slovenskih mest. Kot velikega slovenskega rodoljuba, mecena, izjemnega dobrotnika, genialnega finančnika in uspešnega slovenskega gospodarstvenika ga slovenski zgodovinarji uvrščajo med najbogatejše Slovence. Bil je človek z visoko razvito estetsko kulturo, ljubitelj umetnosti in velik podpornik umetnikov. Za seboj je pustil lepo število veličastnih historicističnih objektov, ki se še danes uporabljajo, za kar so bili zgrajeni.

M. M.

Dr. Vesna Bučič. Foto: M. M.

Dr. Vesna Bučič Mladost Josipa Gorupa

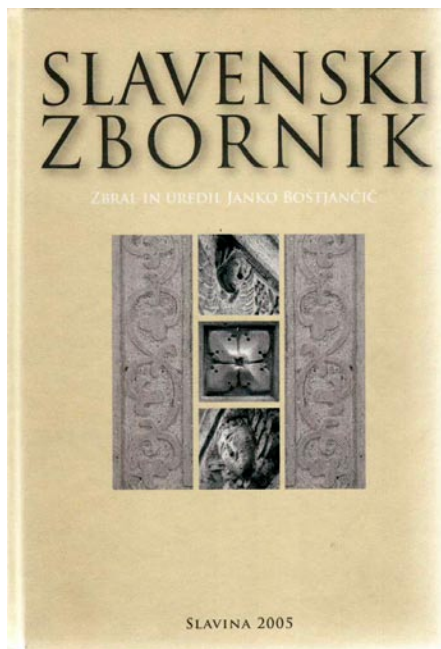
V Slavini, kulturnem in cerkveno-upravnem središču pivške pokrajine, se je na manjši kmetiji »pri Smodnikovih«¹ staršem Matevžu Gorupu (1803–1849) in Mariji, roj. Kalister (1815–1861), rodilo pet

otrok. Prvorojenec Josip je na svet privekal 6. aprila 1834. Prve šolske klopi je verjetno drgnil v Postojni. V rojstnem kraju njegovega otroštva namreč še ni bilo osnovne šole in »otroci iz slavinske in trnjsanske fare so hodili v šolo v Postojno«. V letu 1846/1847 je dvanajstletni Josip obiskoval šolo v Gorici, potem pa do leta 1851 o njegovem šolanju ni podatkov. Ob pomoči svojega strica Janeza Kalistra (1806–1864), premožnega in uglednega tržaškega veletrgovca, je šolanje tri leta nadaljeval na klasični gimnaziji v Ljubljani, ni pa razvidno, kje je leta 1854 maturiral. Na Kalistrovo povabilo je odšel v Trst in v njegovem podjetju začel svojo trgovsko prakso. Nadarjeni mladi mož, ki še ni dopolnil trideset let, je s svojim izrednim občutkom za finančne posle postal leta 1862 Kalistrov glavni prokurist in v njegovem podjetju vodil izgradnjo proge Maribor–Celovec. Po stričevi smrti (umrl je leta 1864 brez otrok) je skupaj s Francem Kalistrom (1839–1901), bratrancem po mamini strani, postal glavni dedič tržaške firme Kalister & dediči. Iz neznanih vzrokov sta se družabnika leta 1876 razšla in še isto leto je podjetni Josip Gorup ustanovil lastno podjetje, ki se je ukvarjalo s finančnimi posli in užitninskimi zakupi. Sprva je z družino živel v Trstu, pozneje na Reki, kjer je leta 1912 umrl za pljučnico. S podedovanim Kalistrovim milijonskim bogastvom, ki ga je s svojim podjetniškim talentom, pridnostjo in veliko finančno spretnostjo znal večkrat povečati, se je ta skromni in preprosti Notranjec povzdignil v sam vrh poslovnega sveta v avstro-ogrski monarhiji.

Paja Jovanović, Josip Gorup.

Foto: Dr. Vesna Bučič

O Gorupu pa v izredno zanimivem zborniku, ki ga je leta 2005 izdalo KD Slavina v spomin na 150. obletnico zaobljube tamkajšnje fare ob rešitvi pred kolero, piše tudi znani slovenski zgodovinar dr. Stane Granda. Kopija članka je na vpogled v društvu. Naslovnica zbornika, za katerega uredniku Janiju Bištjančiču iskreno čestitamo. Foto: M. M.

SloMaK po treh letih

Slovenska manjšinska koordinacija, ki združuje krovne organizacije slovenske manjšine v Italiji in Avstriji ter na Madžarskem in Hrvaškem, je v treh letih delovanja utrdila medsebojno sodelovanje in postala prvi sogovornik v odnosih z ustanovami v RS in širše, je med drugim zapisal njen predsednik Rudi Pavšič v tiskovnem poročilu, izdanem po dvodnevnom posvetu te koordinacije v začetku marca v Monoštru na Madžarskem. Med drugim je poudaril vprašanje novih izzivov, ki jih tudi za manjšine odpira širjenje Evrope na vzhod, ter morebitne možnosti za naše manjšine, ko bo Slovenija prihodnje leto prevzela predsedstvo EU. Na srečanju, ki se ga je udeležil tudi vodilni predstavnik slovenskih organizacij na Hrvaškem Darko Šonc, je beseda tekla še o raznih temah, ki naj bi prišle do izraza v odnosih s svetom za manjšine, ki ga je uzakonila RS. Prav SloMaK utegne odigrati pomembno vlogo pri uveljavljanju manjšin, medijskem informiranju in uresničevanju enotnega slovenskega kulturnega prostora.

Dotaknili so se tudi zakonskega osnutka slovenskega nacionalnega programa za jezikovno kulturo, o katerem menda manjšinske skupnosti niso bile obveščene, čeprav ta zadeva tudi njihov položaj. Zato se bo SloMaK zavzel, da bi ga povabili k sodelovanju. Med aktualne probleme, pri katerih naj bi prav tako prišlo do izraza manjšinsko vprašanje, je priprava novega zakona o pokrajinah v RS. Kot je rečeno, bi

bilo tistim ob meji treba zagotoviti možnost tvornih stikov s slovensko manjšino na sosednji strani.

Posvet je namenil pozornost tudi – po mnenju udeležencev – premalo upoštevanemu Inštitutu za narodnostna vprašanja v Ljubljani, saj je rečeno, da je bil izdelan celo zakon o manjšinah RS, ne da bi INV sploh vprašali za mnenje. Pri obravnavi medijev in izpostavljanju manjšinske problematike je med drugim rečeno, da ti v RS še vedno premalo in površno poročajo o manjšinah. Toda tudi med manjšinami samimi je slab pretok informacij, zato je predlagano srečanje predstavnikov vseh slovenskih zamejskih medijev. Podanih je tudi več zanimivih predlogov, med drugim, da bi z informiranjem o slovenski manjšini v Sloveniji začeli že na šolski ravni, in to, da bi Republika Italija sprejela pobudo o odlikovanju žrtve fašističnega nasilja Alojza Bratuža.

Posebno vrednost dvodnevnomu srečanju pa sta, kot piše Primorski dnevnik, s svojim iskrim in občutenim izvajanjem na koncertu prispevala Vlado Kreslin in trio Etnoploč, ki sta navdušila številno občinstvo porabskih Slovencev in same udeležence posveta. M. M.

**Svet za narodne manjšine RH
Vodstvo ostaja v rokah
dr. Aleksandra Tolnauerja**

Vlada RH je 22. marca zaradi izteka mandata razrešila dosedanje in imenovala del novih članov Sveta za narodne manjšine RH. Iz vrst vidnih predstavnikov s področja kulture, znanosti, stroke in ver-

skih skupnosti, ki so jih predlagala manjšinska društva in organizacije, verske skupnosti, pravne osebe ali posamezni pripadniki narodnih manjšin, so poleg dosedanjega predsednika dr. Aleksandra Tolnauerja iz judovske narodne manjšine, ki ostaja na čelu, imenovani še: dr. Đuro Zatezalo iz srbske narodne manjšine, imenovan tudi za podpredsednika; prof. Bashkim Shehu iz albanske narodne manjšine; dr. Nives Rittig Beljak iz avstrijske narodne manjšine in prof. dr. Borislav Pavlovski iz makedonske narodne manjšine (NN, 33/2007).

Sledi še imenovanje sedmih članov Sveta iz vrst manjšin, ki so jih predlagali manjšinski sveti; slovenski sveti – iz Zagreba, Pulja, Splita ter Istrske in Splitsko-dalmatinske županije – so soglašali s predlogom o podaljšanju mandata dosedanjemu predstavniku Darku Šoncju.

Svet za narodne manjšine je osrednje telo za manjšinsko politiko na Hrvaškem. Razporeja tudi proračunska sredstva, namenjena manjšinam, ki za letos znašajo 29.643.016,92 kn. Na spletni strani agencije Stina je Svet objavil informacijo o porabi sredstev za l. 2006 in o odobrenih vsotah za l. 2007. Zveza slovenskih društev bo od skupne omenjene vsote, namenjene 18 manjšinam za l. 2007, letos prejela skupno 696.500 kn. Za informiranje je namenjenih 172.000 kn: največji znesek je odobren Novemu odmevu zagrebškega Slovenskega doma (68.000 kn), ki bo, kot kaže napovedanih šest števil, postal dvomesečnik, enako kot Planika splitskega Triglava (40.000 kn); obe glasili imata na-

klado po 150 izvodov; sledita Kažipot (35.000 kn) z naklado 500 izvodov in puljska Mavrica (7.000 kn) s 350 izvodi; lovranski Snežnik letos ni prijavil Liburnijske priloge; s področja založništva velja omeniti še hrvaško-slovenski slovar za otroke, ki ga pripravljajo v puljski Istri in pomeni pravo osvežitev v predlaganih programih.

Med posameznimi društvi – prijavilo se jih je sedem – je največji znesek znova odobren KPD Bazovica (130.000 kn), na prvem mestu pevskega zboru (53.000 kn) in dramsko-recitatorski skupini (40.000 kn); sledita splitski Triglav (111.000 kn) in zagrebški Slovenski dom (109.000 kn), šibeniški Dr. France Prešeren (49.500 kn), dubrovniška Lipa (23.000 kn), puljska Istra (15.000 kn) in lovranski Snežnik (13.000 kn). Zadrška Lipa se na razpis Sveta ni prijavila. M. M.

Dr. Aleksandar Tolnauer in Darko Šonc, Muzej za umetnost in obrt v Zagrebu novembra 2006. Foto: M. M.

Hrvaška društva v Sloveniji

Kot smo napovedali v prejšnji številki, tokrat objavljamo krajši povzetek dopisa, ki smo ga prejeli od Zveze hrvaških društev Slovenije.

V njem predsednik Ivo Garić med drugim poudarja, da pomeni Hrvaški dom v Ljubljani uresničitev dolgoletnih želja hrvaške skupnosti v Sloveniji in da si krovna organizacija – v sodelovanju s skupino strokovnjakov – prizadeva za priznavanje statusa narodne manjšine.

Po podatkih popisa prebivalstva iz leta 2002 živi v RS 35.642 prebivalcev, ki so se izrekli za Hrvate (1,6 % prebivalstva), kar je približno 30 % manj kot leta 1991; ni pa upadlo število prebivalcev, ki so za svoj materni jezik navedli hrvaščino – teh je še vedno 54.079 prebivalcev (2,6 % prebivalstva).

Poleg dolgoletne navzočnosti prebivalstva hrvaške narodnosti ob meji je bila večja imigracija zaznana leta 1961, predvsem zaradi gospodarskih razlogov in šolanja pa ima večina srednje- in visokošolsko izobrazbo. Danes v glavnem živijo v večjih mestih in okolici, v Ljubljani in Mariboru, kjer jih je več kot 10.000, sledijo še Novo mesto, Celje, Velenje, Koper, Piran, Portorož, Kranj, Škofja Loka, Kamnik in Lendava.

V Sloveniji deluje 11 društev (število je enako kot slovenskih društev na Hrvaškem, op. ur.), registriranih v obdobju po letu 1991, ki imajo približno 3.500 aktivnih članov; največje je HD Međimurje Ljubljana s 650 člani, ostala pa so še v Mariboru, Novem mestu, Piranu, Velenju, Škofji Loki in Lendavi. Z letnimi dotacijami delovanje finančno podpirata Vlada RH (20.000 €) in Ministrstvo za kulturo RS (18.000 €), preostala sredstva so članarine in prispevki donator-

jev, ki sodelujejo pri večjih prireditvah, kot je npr. Pot prijateljstva Vukovar – Ljubljana, organizirana ob dnevu državnosti RH in RS.

Dejavnost društev poteka na področju literarnega, likovnega in glasbenega ustvarjanja, nekatera imajo svoja glasila, to pa izdaja tudi Zveza (Korijeni). Letošnji načrt med drugim v maju predvideva prireditev Teden Hrvatov iz Slovenije na Reki.

M. M.

Položaj in status pripadnikov narodov nekdanje Jugoslavije v RS

Položaj Hrvatov v Sloveniji in delovanje društev obravnava tudi obsežna in zanimiva raziskava z naslovom Albanci, Bošnjaki, Črnogorci, Hrvati, Makedonci in Srbi v Republiki Sloveniji, izdana leta 2003. Pod vodstvom dr. Vere Kržišnik - Bukić jo je opravila skupina raziskovalcev z Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani, naročnik pa je bil Urad za narodnosti RS in do nedavnega je bilo to gradivo navedeno tudi na njegovih spletnih strani.

Med drugim je v raziskavi poudarjena visoka stopnja organiziranosti hrvaških društev, ki so večinoma nastala s poglobitvenim namenom, da zbirajo humanitarno pomoč za prebivalce, prizadete v vojni na Hrvaškem in v BiH. Danes je njihova dejavnost zelo razvejana; poleg že omenjenih vsebin naj dodamo, da imajo verniki, zavezani Rimskokatoliški cerkvi, v Ljubljani nedeljske maše, ki občasno potekajo tudi v drugih krajih; organiziran je tudi dopolnilni pouk hrvaščine, ki ga fi-

nancira MK RH; v osnovnih šolah pa je v zadnjih letih hrvaščina uvrščena v program izbirnih predmetov, za kar gre zahvala predvsem prizadevanju izredne profesorice na katedri za hrvaški in srbski knjižni jezik na oddelku za slavistiko na filozofski fakulteti v Ljubljani dr. Vesne Požgaj Hadži, ki nas je s to aktualno temo seznanila na lanskem posvetu v Slovenskem domu v Zagrebu.

M. M.

KRSH postal HDSS

V prostorih Hrvaškega doma v Ljubljani bo predvidoma tudi sedež nedavno ustanovljenega društva hrvaških študentov v Sloveniji HDSS (Hrvatsko društvo slovenskih studenata), ki je nastalo iz nekdanje skupine Krsh. Tudi novo organizacijo po neuradnih informacijah vodi Ivan Fućak.

M. M.

Študij v RS

Rok za prvo prijavo za tiste, ki jih čaka preizkus nadarjenosti, je bil 8. marec, druga možnost jih čaka na drugem prijavnem roku, ki bo objavljen 20. avgusta. Preostali se lahko prijavijo do 25. avgusta 2007.

Vse informacije v KPD Bazovica ob sredah od 10. do 12. ure, na naslov elektronske pošte urednice ali Sveta slovenske narodne manjšine PGŽ in po telefonski številki 091 593 6086 ter na spletni strani www.uni-lj.si

M. M.

Štipendije za potomce slovenskega rodu

Rok za prijavo je 15. maj. Vse informacije: enako kot zgoraj.

Poletna šola

Zavod RS za šolstvo bo za otroke in mladostnike tudi letos pripravil poletno šolo slovenščine. Potekala bo od 28. julija do 11. avgusta 2007, kraj in druge informacije bodo objavljene naknadno, prejeli pa jih bodo tudi vsi učitelji dopolnilnega pouka slovenskega jezika in kulture. Več na spletni strani www.zrss.si.

M. M.

Svetovni slovenski kongres Tabor slovenskih otrok 2007

Svetovni slovenski kongres pripravlja 11. tabor slovenskih otrok po svetu. Potekal bo konec julija na Debelem rtiču. Prijave in informacije na spletni strani www.slokongres.com, telefonski številki 00-386 1 24-28-552 oz. na e-naslovu: ssk@siol.net.

M. M.

Tabor 2006. Foto: www.slokongres.com

Gregorčki

Kot piše Slovenski etnološki leksikon, je do uvedbe gregorijanskega koledarja 1582 veljalo gregorjevo (12. marec) za začetek pomladi, ko obrtniki lahko že dlje delajo pri dnevni svetlobi, saj velja, da sv. Gregor "luč v vodo vrže". V nekaterih delavskih in obrtniških krajih (Kropa, Kamna Gorica, Železniki, Tržič) so do druge svetovne vojne na predvečer gregorjevega v kovaške rake, manjše reke in potoke vrgli kos lesa z gorečim, v smolo namočenim oblanjem ali s svečo. Danes so šego oživili, mladina izdeluje in po vodi poleg ladjic spušča znotraj osvetljene hiške in cerkvice, imenovane barčice sv. Gregorja ali gregorčki.

Po izročilu se na gregorjevo "ptički ženijo", kar so do druge svetovne vojne preoblečeni v ženina, nevesto in svate z obhodom po hišah in pobiranjem darov simbolično predstavljali belokranjski šolarji. Več: www.rtsvlo.si, www.sta.si M. M.

Z gregorčki imajo največ veselja otroci.
Foto: www.rtsvlo.si

Volitve manjšinskih svetov 2007

Vse zainteresirane vabimo k sodelovanju pri pripravi na letošnje volitve manjšinskih svetov na ravni županije, mest Reke, Opatije in Čabra ter občin Klana, Matulji in Lovran. Informacije ob sredah od 10. do 12. ure, na naslov elektronske pošte urednice in po telefonski številki 091 593 6086

**Veleposlaništvo Republike Slovenije v RH
Savska 41, 10 000 Zagreb**

**Veleposlanik:
dr. Milan Orožen Adamič**

**Uradne ure:
ponedeljek - petek od 09.00 do 12.00
tel.: (01) 63 11 000, (01) 63 11 011,
faks: (01) 61 77 236,
el. pošta: vzg@mzz-dkp.gov.si**

**Konzularni oddelek:
tel.: (01) 63 11 014,
faks: (01) 61 21 511**

**Konzularni dan na Reki:
Slovenski dom KPD Bazovica
Ul. Podpinjol 43:
4. april:
10.00 - 13.00 in 16.00 - 18.00.**